

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 26 ΜΑΙΟΥ—1 ΙΟΥΝΙΟΥ 2024

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ είναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπό 4.00μμ—6.00μμ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΚΥΡΙΑΚΗ
26 ΜΑΙΟΥ

ΚΗΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ, Ἰωάν. 5: 1-15
7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία

ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

(ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ)

Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας.
Νά φέρετε τὰ Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο γιά νά μάθουν γιά τό Χριστό
καί τήν πίστι μας.

ΔΕΥΤΕΡΑ
27 ΜΑΙΟΥ

Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Ρώσου

7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
10.00 πμ—Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall

ΤΕΤΑΡΤΗ
29 ΜΑΙΟΥ

Μεσοπεντηκοστῆς

7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο

ΠΕΜΤΗ
30 ΜΑΙΟΥ

*ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ
8.00—9.00μμ στό Hall τις Ἐκκλησίας

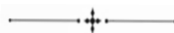
ΚΥΡΙΑΚΗ
2 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ἐυαγγελικά Ἀναγνώσματα—
Ἐπιστολή — Πράξ. 11: 19 - 30
Ἐυαγγέλιο— Ἰωαν. 4: 5 -42

Ο Ὅσιος Ἰωάννης ο Ρώσος

Απολυτίκιο

«Εκ γης ο καλέσας σε, προς ουρανίους Μονας, τηρεῖ και μετά θάνατον αδιαλώβητον το
σκήνος Σου Ὅσιε, Συ γαρ εν τη Ασία ως αιχμάλωτος ἤχθης, ένθα και ωκειώθης τω Χριστῷ
Ἰωάννη. Αυτόν ουν ικέτευε, σωθῆναι τας ψυχάς ημών»

Θαύματα του Αγίου Ἰωάννη του Ρώσου

Ἐνα ἀπό τα πιο συγκινητικά θαύματα είναι μ' ένα παιδάκι στην Ισθαία

Δεν ξέρω, αλλά φαίνεται ότι ο Ἅγιος Ἰωάννης έχει ιδιαίτερη αδυναμία στα μικρά παιδιά. Ἐχει κάνει πάρα πολλά θαύματα σε παιδιά. Το παιδάκι γεννήθηκε πάλι με μια τρομερή αναπηρία. Τα πόδια του ήταν γυρισμένα και κολλημένα στις πλάτες του. Οι ωμοπλάτες του παιδιού και τα πόδια ήταν ένα, μία σάρκα. Η επιστήμη με αλλεπάλληλες επεμβάσεις αποκόλλησε τα πόδια, τα έφερε στην ευθεία, αλλά είπαν στους γονείς, μετά από προσπάθειες 3-4 χρόνων, ότι το παιδάκι δε θα περπατήσει, γιατί από τη μέση και κάτω είναι παράλυτο, δεν υπάρχουν νευρώσεις για να συσφίγγουν το παιδί και να το κρατούν όρθιο.

Οι γονεῖς πήραν το παιδί και γύρισαν στην Ισθαία. Ἄφησαν το παράλυτο παιδάκι στο κρεβάτι, η μητέρα του βγήκε έξω και ο πατέρας του πήγε και στάθηκε μπροστά στο κρεβάτι του παιδιού, το κοίταξε, άρχισε να κλαίει και θυμήθηκε τον Ἅγιο Ἰωάννη, λέγοντας: «Ἄγιε μου Γιάννη, δεν θα μπορέσω σαν πατέρας να σηκώσω αυτό το σταυρό σ' όλη μου τη ζωή. Σε ικετεύω να μου πάρεις το σταυρό κάνοντας καλά το παιδί μου. Δεν έχω να φέρω στη χάρη σου τίποτε. Δεν μου έχει μείνει τίποτε άλλο παρὰ ένα αρνάκι που το βλέπω τώρα εδώ στον κήπο του περιβολιού. Αυτό θα σου φέρω για τάμα, για δώρο στη χάρη σου.»

Κίνησαν με τα πόδια από την Ισθαία πατέρας και μάνα, δυόμισυ μέρες και νύχτες δρόμο, πότε ο ένας στον ώμο το παιδί, πότε ο άλλος το αρνί. Έφτασαν στον Άγιο Γιάννη κλαίγοντας, έγινε παράκληση μπροστά στο ιερό λείψανο του Αγίου. Είχαν αφήσει το παιδάκι μπροστά στη λάρνακα, παράλυτο όπως ήταν, ξαπλωμένο. Και το αρνάκι το είχαν δέσει μαζί του, εκεί στον Άγιο κοντά. Τη λάρνακα δεν την ανοίξαμε. Παρακολουθήσαμε το γεγονός. Το βράδυ οι γονείς δεν ήθελαν να πάνε να κοιμηθούν σε σπίτι ή σε ξενοδοχείο παρά ήρθαν απ'έξω από την κλειδωμένη πόρτα της Εκκλησίας.

Περασμένα μεσάνυχτα, πάλι ο πατέρας, αυτός που είχε ζητήσει τη θεραπεία του παιδιού από τον Άγιο, κάτι κατάλαβε και σκούνησε το παιδάκι και το φώναξε με το όνομά του.

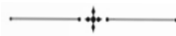
Ξυπνάει η γυναίκα του και του λέει:

– Αναστάση, τι ώρα είναι; Γιατί ξυπνάς το παιδί; Τι το θέλεις;

- Σήκω, γυναίκα, κι ο Άγιος έχει κάνει το θαύμα του. Σήκω παιδάκι μου εκεί στην άκρη κοντά στον νάρθηκα ήταν ένα κανάτι με νερό κι ένα κύπελο.

- Σήκω, παιδάκι μου, να μου ρίξεις λίγο νερό, λέει ο πατέρας στο παιδί, για να δει το θαύμα. Και το παιδάκι σηκώνεται όρθιο κι αρχίζει να κάνει τα πρώτα βήματα της ζωής του. Δεν το άντεξαν οι γονείς κι αρχίζουν να φωνάζουν με δυνατές φωνές μέσα στη νύχτα. Μαζεύεται όλο το χωριό κι αρχίζουν να παρακολουθούν τις κινήσεις του παιδιού.

Τώρα είναι πια παληκάρι. Γύρω στα 15 με 17 χρόνια έχουν περάσει. Ένα παληκάρι που κάθε χρόνο, με το ίδιο πάντα τάμα, ένα αρνάκι ζωντανό στην αγκαλιά του, πλησιάζει τον Άγιο, του αφήνει το αρνάκι εκεί μπροστά όπως θυμάται από την πρώτη φορά, ασπάζεται πολλές φορές το ιερό λείψανο και πηγαίνει πάλι στον τόπο του.»

Κήρυγμα της Κυριακής του Παραλύτου

Το νοσοκομείο του Θεού - Δεν είμαστε μόνοι

Δίπλα στην προβατική πύλη του τείχους της Ιερουσαλήμ βρισκόταν η Βηθεσδά, η κολυμβήθρα του ελέους. Είχε γύρω της πέντε στοές πλημμυρισμένες από λογής – λογής αρρώστους, ένα νοσοκομείο του Θεού ήταν. Διότι όλοι αυτοί, τυφλοί, ανάπηροι, παράλυτοι, περίμεναν με αγωνία κι ελπίδα να κατέβει κάθε τόσο ο άγγελος, ο απεσταλμένος του Θεού, να ταραξεί τα νερά της δεξαμενής. Και τότε! Ω τότε! Όποιος προλάβαινε να πέσει μέσα στα νερά την ώρα εκείνη γινόταν αμέσως καλά, από οποιαδήποτε αρρώστια κι αν έπασχε. Απ' όλους αυτούς τους βασανισμένους αρρώστους όμως ένας άνθρωπος ξεχώριζε. Τριανταοκτώ ολόκληρα χρόνια παράλυτος. Κι ήταν μόνος, κατάμονος. Δεν είχε κανένα να τον βοηθήσει. Μα σήμερα κάτι άλλαξε στη ζωή του. Δεν είναι μόνος. Τον πλησίασε ο Χριστός, ο Θεός που έγινε άνθρωπος για να θεραπεύσει τον πληγωμένο άνθρωπο. Ο Κύριος λοιπόν μόλις αντίκρισε τον παράλυτο, του είπε: «Θέλεις να γίνεις καλά»; Κι εκείνος με πόνο του απάντησε: «Κύριε, δεν έχω άνθρωπο να με βοηθήσει να πέσω πρώτος μέσα στα νερά όταν τα κινήσει ο άγγελος. Πάντοτε κάποιος άλλος προλαβαίνει να πέσει πρώτος».

Πόσο δραματική ήταν αλήθεια η ζωή αυτού του ανθρώπου! Πώς ζούσε τόσα χρόνια; Πού έβρισκε φαγητό; Ποιος τον διακονούσε στις καθημερινές του ανάγκες; Μπορούμε να τον φανταστούμε στα τριανταοκτώ αυτά χρόνια της δοκιμασίας του; Μπορούμε να κατανοήσουμε το δράμα του εκεί στην κολυμβήθρα; Μόνος, έρημος κι αβοήθητος ανάμεσα σε τόσους ανθρώπους. Κι από τον τρόπο που αποκρίνεται στον Κύριο φαίνεται ότι ο παράλυτος αυτός υποφέρει, μα δεν γογγύζει. Βλέπει την περιφρόνηση και δεν βλασφημεί ούτε τον Θεό ούτε την ώρα που γεννήθηκε. Δεν κατηγορεί κανένα. Δεν μιλάει με οργή. Αντίθετα περιμένει. Περιμένει την κάθοδο του αγγέλου, την επίσκεψη της θείας χάριτος.

Πόσοι άνθρωποι αλήθεια και σήμερα, σε διαφορετικές βέβαια συνθήκες υποφέρουν όπως ο παράλυτος του Ευαγγελίου. Μόνοι κι εγκαταλελειμμένοι, σ' ένα απόμακρο χωριό, σ' ένα Γηροκομείο ξεχασμένων ψυχών, σ' ένα παρατημένο διαμέρισμα, σ' ένα σπίτι χωρίς αγάπη. Όλοι αυτοί ακούγοντας σήμερα το ιερό αυτό Ευαγγέλιο, θα πρέπει να διδαχθούν από δυο μεγάλες αλήθειες. Πρώτον ότι μέσα στη μοναξιά μας, αντί να κλαίμε για την κατάστασή μας, έχουμε χρέος να καλλιεργούμε στην αρετή, να συνειδητοποιούμε τη μηδαμινότητά μας, να εξαγιαζόμαστε. Και δεύτερον να κατανοήσουμε ότι δεν είμαστε μόνοι. Δίπλα μας είναι αοράτως ο Χριστός. Μπορεί βέβαια να μην επεμβαίνει ακόμη στο δράμα μας. Αλλά ξέρει τον πόνο μας και τη μοναξιά μας. Ας Τον παρακαλούμε λοιπόν να σταθεί σύντροφος στο πρόβλημά μας και στη δυστυχία μας και να μας στείλει ανθρώπους του να μας συμπαρασταθούν και να γλυκάνουν τη μοναξιά μας και τη δυστυχία μας. Δεν είμαστε μόνοι. Δίπλα μας είναι ο Θεάνθρωπος έτοιμος να μας βοηθήσει.